

Конфлікт у п'єсі Я. Верещака «Душа моя зі шрамом на коліні» означила Л. Бондар: «Констатувати межову антагоністичність між братами-близнюками не можна, оскільки кожен із них час від часу одягає маску іншого (у тексті це обмін перуками). Таким чином, визначальним мотивом твору стає не протистояння між героями, а пошук ними своєї Самості. Відповідно, у п'єсі наявний внутрішній характерний тип конфлікту» [1, с.70]

Як відомо, конфлікт (лат. *conflictus* – зіткнення, сутичка) – зіткнення протилежних інтересів і поглядів, напруження і крайнє загострення суперечностей, що призводить до активних дій, ускладнень, боротьби, що супроводжуються складними колізіями.

Як зазначає О. Бондарева, концепція героя у п'єсі охоплює кілька міфологічних складових: автобіографічну і жанрологічну, психологічну, літературно-статусну, соціоісторичну, символічну.

Отже, можна зробити висновок, що завдяки своїм творчим здібностям та інтенціям протагоніст долає власний апокаліпсис і виходить із кризової ситуації перетвореним. Силою слова й любові до світу (які і є його справжньою екзистенцією) Слав-Ко-Ко перетворює навіть смерть. Також конфлікт у п'єсі Я.Верещака починається зі свого усвідомлення, зі своїх вчинків, які в подальшому житті не можливо змінити, тому автор закликає замислитися над своїм життям, щоб не було запізно.

Список літератури

1. Бондар Л. Еквілібристика між смертю і життям (за п'єсою Я. Верещака «Душа моя зі шрамом на коліні») / Людмила Бондар // Курбасівські читання. – 2008. – № 3. – Ч.2. – С.68–75
2. Бондарева О. Режим доступу: http://elibrary.kubg.edu.ua/1805/1/O_Bondareva_US_8-9_GI.pdf2.

УДК 811.161.2:572. 1/.4 (043.2)

Жулай А.В.

Національний авіаційний університет, Київ

УКРАЇНСЬКА МОВА – СВОЄРІДНА ВІЗИТНА КАРТКА КОЖНОЇ ЛЮДИНИ

Актуальність теми полягає в тому, що у сьогоденній складній ситуації необхідно зробити українську мову потрібною й престижною, адже разом із мовою Україна втрачає своєрідність і неповторність, свою українську душу, своє майбутнє.

Мета дослідження: виявити як мова впливає на особисті якості людини, на її місце в суспільстві. Це питання у своїх працях розглядали Т. Гриценко, О. Кундзіч, О. Потєбня, Д. Розенталь, О. Сербенська, М. Теленкова та інші.

Мова формує особистість, сприяє упорядкуванню внутрішнього змісту буття, передає емоційні стани людини, оформляє та стимулює її словесну

творчість. Виховувати в собі повагу до мови, якою спілкуємося, – це, передусім, шанувати себе, виявляти повагу до народу, його культури, історії, бо мова – своєрідний генетичний код нації. Адже дитина, коли тільки вчиться говорити, несвідомо створює слова та їх форми, за принципами саме давньоруської мови. Тобто мова передається з роду в рід, від дідів і прадідів онукам. Людині значно легше вивчити рідну мову, бо вона у неї в крові.

Мова сприяє перетворенню біологічної істоти в соціальну, тому закономірно, що вона є своєрідним засобом творення людини як члена соціуму. Успіхи людини в житті, її взаємини з членами суспільства залежать від уміння спілкуватися, а для досягнення успіху в спілкуванні, потрібно насамперед володіти мовленням. Мова – це універсальний засіб вираження внутрішнього світу. Поки людина мовчить, вона залишається загадкою для оточуючих. Заговоривши, ніби розкриває свою сутність. Філософи стверджували: «Говори – і я тебе побачу». У нашому державному житті було надто багато драми. Це, без сумніву, відбилось на розвитку української мови. Ще й до сьогодні виникає безліч дискусій, що українська мова не самостійна, українська мова нікому непотрібна. Але ж високопосадовці прийшли і пішли, а народ і його слово залишилося. Тому маємо боротися за це слово. Звичайний громадянин не розуміє, що стан державної мови і гуманітарна модель держави впливають на стан його життя, а переконати його в цьому майже неможливо. Інформаційний простір України та роботодавці переконують, що життєвий успіх та працевлаштування можливі лише з російською та англійською мовами. Знання іноземних мов, безперечно, потрібне, але сучасна тенденція прийняття їх нарівні, більше того навіть вище рідної мови, фактично руйнує структуру життя людства, змінює його природу так, що воно деградує і прямує до гіршого кінця.

Отже, не лише письменникам, журналістам, а всім людям потрібно збагачувати свій словниковий запас, підбирати найточніше слово, дбати про те, щоб мова була барвистою, добірною, бо мова – своєрідна візитна картка кожної людини.

*Науковий керівник: Онуфрійчук Г.І.,
викладач*

УДК 81:340.11:34:001.8 (043.2)

Журавльова В.Г.

Національний авіаційний університет, Київ

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МОВНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ

Актуальність досліджуваної теми зумовлена тим, що сучасне правове регулювання мовних відносин потребує додаткового наукового дослідження, оскільки на сьогодні немає чітких законодавчих норм, що контролюють усі сфери мовної політики України. Мета дослідження: зазначення мовних відносин, як основних у правовій системи, а також